

Література:

1. Банера Н. П., Гелей Л. О., Мороз В. П., Пилипенко С. М. Облік і аудит: навч. посібник. за заг. ред. д-ра економ. наук, проф. О. І. Скаско. Львів: Растр-7, 2017. 504 с.
2. Сафарова А. Т. Проблеми оцінки поточних зобов'язань у бухгалтерському обліку. URL: http://vlp.com.ua/files/90_1.pdf

ФІНАНСОВА ЗВІТНІСТЬ ЯК ДЖЕРЕЛО ІНФОРМАЦІЇ ДЛЯ ПРИЙНЯТТЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ

Джегерук Я.В.

*Науковий керівник: Балазюк О. Ю., к.е.н., доцент
Вінницький навчально-науковий інститут економіки ЗУНУ*

Управління підприємством являє собою складний процес, який супроводжується різними інформаційними потоками даних ґрунтуючись на оперативній і достовірній інформації, що знаходить відображення в звітності.

Фінансова звітність повинна надавати повну, неупереджену та достовірну інформацію про поточний стан і результати функціонування підприємства. Крім того фінансова звітність повинна бути надійним джерелом аналітичних висновків щодо подальшого розвитку та визначення економічного потенціалу підприємства

Вагомий внесок у розробку теоретичних, організаційно-методичних та методологічних положень щодо процесу складання фінансової звітності та удосконалення здійснили такі відомі вітчизняні науковці, як: Л.М. Біла, Ф. Ф. Бутинець, Ю. А. Верига, С. В. Івахненко, С. Ф. Голов, Г. Г. Кірейцев, М. Д. Корінько, Я. Д. Крупка, М. В. Кужельний, А. М. Кузьмінський, В. Г. Лінник, А. И. Малишкін та ін. Дослідження окремих аспектів складання та подання фінансової звітності обґрунтовано в дисертаціях таких вітчизняних учених, як О. В. Будько, І. В. Буфатіна, О. В. Гаращенко.

Попри наявність значної кількості запропонованих пропозицій з удосконалення та враховуючи подальші процеси глобалізації та інтеграції облікових систем, на сьогодні відсутня цілісна концепція формування фінансової звітності, що обмежує її якість та прозорість.

Правові основи з питань складання фінансової звітності регламентуються Законом України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» [3], а також Національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку НП(С)БО 1 [5].

Бухгалтерська фінансова звітність підприємства являє собою систему узагальнених показників, які характеризують підсумки виробничої та фінансово-господарської діяльності підприємства, що здійснюється шляхом складання звітності за звітний період (місяць, квартал, рік).

Біла Л.М. визначила поняття «фінансова звітність» як сукупність форм згрупованої та узагальненої інформації, що розкриває фінансовий стан і результати діяльності підприємства за звітний період [1].

На думку Семенишеної Н.В., багатозначність тлумачення цього терміну очевидна, оскільки за цим визначенням і статистична, і фінансова, і податкова, а також внутрішньогосподарська звітність є складовими частинами бухгалтерської звітності [4] і вказує на те, що неоднозначність тлумачення викривлює сутність бухгалтерської звітності, як елементу методу і як завершальної стадії, власне, як практичної діяльності.

Згідно НП(с)БО №1 фінансова звітність – це бухгалтерська звітність, що містить інформацію про фінансовий стан, результати діяльності та рух грошових коштів підприємства за звітний період.

Принципи складання звітної інформації визначені в НП(С)БО 1 [5]. Ними є: автономність, безперервність, періодичність, історична собівартість, нарахування та відповідність доходів і витрат, повне висвітлення, послідовність, обачність, превалювання змісту над формою, єдиний грошовий вимірник.

У процесі планування дані фінансової звітності використовуються для обґрунтування цілей і напрямів роботи, формування базових та моделювання планових показників фінансово-господарської діяльності підприємства. Фінансова звітність має суттєве значення для зовнішніх користувачів. На її основі інвестори приймають рішення щодо вкладання коштів в активи і цінні папери підприємства, кредитори – щодо фінансування його господарської діяльності, надання позик.

Фінансова звітність (за НП(С)БО) складається з: балансу (звіту про фінансовий стан), звіту про фінансові результати підприємства (звіту про прибутки та збитки (назва за МСФЗ), звіту про рух грошових коштів (за прямим або непрямим методом), звіту про зміни у власному капіталі (назва за МСФЗ), примітки до фінансової звітності.

Усі звітні форми, що входять до складу, пов'язані між собою, оскільки відображають, як правило, одні й ті ж господарські операції в різних аспектах. Правильність зіставлення впливатиме на управлінські рішення в майбутньому.

Основна інформація про фінансовий стан, власний капітал, фінансові результати, рух грошових коштів та інші показники зосереджена у чотирьох формах фінансової звітності та у примітках.

Для прийняття вигідних економічних рішень, а також для ефективного управління фінансами, підприємство повинно таким чином складати форми фінансової звітності, щоб вони дали змогу оцінити, проаналізувати фінансовий стан підприємства, результати діяльності та рух грошових коштів за звітний період, планувати фінансову політику підприємства на майбутнє, та здійснювати управління фінансами підприємства так, щоб отримати більший прибуток, ніж був за попередній період.

Література:

1. Біла Л. М. Формування системи фінансової звітності сільськогосподарських підприємств : автореф. дис. на здобуття наук. ст. к.е.н. за спеціальністю 08.06.04 Бухгалтерський облік, аналіз та аудит. Київ, 2015.

2. Балазюк О. Ю., Сисоєва І. М. Звіт про фінансові результати: особливості формування та аудиту. *Ефективна економіка*. 2020. № 2. URL: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=7659> (дата звернення: 25.02.2021). DOI: 10.32702/2307-2105-2020.2.67

3. Закон України «Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні», прийнятий Верховною Радою України від 16.07.1999 р. №996-XIV (Редакція від 03.01.2017). URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/996-14>.

4. Семенишена Н. В. Комунікативна та інформаційно-аналітична функції бухгалтерської звітності сільськогосподарських підприємств: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук: спец. 08.00.09 «Бухгалтерський облік, аналіз та аудит (за видами економічної діяльності)». Національний науковий центр «Ін-т аграр. економіки». Київ, 2016.

5. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності», Наказ Міністерства фінансів України 07 лютого 2013 року № 73 (Редакція від 14.03.2017). URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0336-13>.

РОЛЬ ЗБІЛЬШЕННЯ ГРАНИЧНИХ СУМ ДОХОДІВ ДЛЯ МАЛИХ ПІДПРИЄМСТВ У 2021 РОЦІ

Казімір А.Ю.

*Науковий керівник: Присяжнюк Т.В., спеціаліст I категорії,
викладач комісії фінансово-економічних дисциплін
Могилів-Подільський монтажно-економічний коледж*

Поточний стан української економіки пов'язаний з тим, наскільки сприятливі тут інвестиційні умови. Збільшення кількості власників малого та середнього бізнесу може служити індикатором стабільності та добробуту в суспільстві.

Проблемами стану та тенденцій розвитку малого та середнього підприємництва в Україні займалися такі вчені: А. Бутенко, З. Варналій, Л. Ганущак-Єфіменко, Н. Заярна, О. Кендюхов, Г. Колісник, А. Кузнецова, О. Манойленко. В їх дослідженнях узагальнено теоретичні засади малого підприємництва, проаналізовано досвід їх розвитку у країнах світу. Проте, питання дослідження тенденції та ролі таких підприємств в загальному виробництві України, залишається актуальним і в наш час.

В Україні на 2019 рік зареєстровано 1922978 суб'єктів малого підприємництва, що на 5,5% більше ніж у 2018 році, в тому числі 560650 фізичних осіб. У сфері малого та середнього бізнесу зайнято 4,96 млн. осіб, з них 3,5 млн. осіб – на мікропідприємствах [1]. На сьогоднішній день найбільш поширена форма власності для малих підприємств – одноосібне володіння, або його ще називають власна справа. Ресурси і можливості в малого бізнесу обмежені, частка у загальному обсязі продажу незначна. Прибуток від малих підприємств займає € 39,9% всього обсягу реалізації [2].